

1. И сказал Господь Моисею: войди к фараону, ибо Я отягчил сердце его и сердце рабов его, чтобы явить между ними сии знамения Мои,

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Увійди до фараона, бо Я зробив запеклим серце його та серце рабів його, щоб показати ці ознаки Мої серед нього,

KJV: And the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh: for I have hardened his heart, and the heart of his servants, that I might show these my signs before him:

2. и чтобы ты рассказывал сыну твоему и сыну сына твоего о том, что Я сделал в Египте, и о знамениях Моих, которые Я показал в нем, и чтобы вы знали, что Я Господь.

УПО: і щоб ти розповідав в уші сина свого та онука свого, що зробив Я в Єгипті, та про ознаки Мої, що вчинив я серед них. І ви будете знати, що Я Господь!

KJV: And that thou mayest tell in the ears of thy son, and of thy son's son, what things I have wrought in Egypt, and my signs which I have done among them; that ye may know how that I am the LORD.

3. Моисей и Аарон пришли к фараону и сказали ему: так говорит Господь, Бог Евреев: долго ли ты не смиришься предо Мною? отпусти народ Мой, чтобы он совершил Мне служение;

УПО: І ввійшли Мойсей та Аарон до фараона, та й сказали йому: Так сказав Господь, Бог євреїв: Аж доки ти будеш відмовлятися впокоритися передо Мною? Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!

KJV: And Moses and Aaron came in unto Pharaoh, and said unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, How long wilt thou refuse to humble thyself before me? let my people go, that they may serve me.

4. а если ты не отпустишь народа Моего, то вот, завтра Я наведу саранчу на твою область:

УПО: Бо коли ти відмовишся відпустити народ Мій, то ось Я взавтра спроваджу сарану на твій край.

KJV: Else, if thou refuse to let my people go, behold, to morrow will I bring the locusts into thy coast:

5. она покроет лице земли так, что нельзя будет видеть земли, и поест у вас оставшееся, уцелевшее от града; объест также все деревья, растущие у вас в поле,

УПО: І покриє вона поверхню землі, і не можна буде бачити землі. І поїсть вона решту вцілілого, позосталого вам від граду, і поїсть вона кожне дерево, що росте вам з землі.

KJV: And they shall cover the face of the earth, that one cannot be able to see the earth: and they shall eat the residue of that which is escaped, which remaineth unto you from the hail, and shall eat every tree which groweth for you out of the field:

6. и наполнит дома твои, дома всех рабов твоих и дома всех Египтян, чего не видели отцы твои, ни отцы отцов твоих со дня, как живут на земле, даже до сего дня. [Моисей] обратился и вышел от фараона.

УПО: І переповняться нею дома ваші, і дома всіх рабів ваших, і дома всього Єгипту, чого не бачили батьки ваші та батьки батьків твоїх від дня існування їх на землі аж до сьогодні! І він відвернувся, і вийшов від фараона.

KJV: And they shall fill thy houses, and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians; which neither thy fathers, nor thy fathers' fathers have seen, since the day that they were upon the earth unto this day. And he turned himself, and went out from Pharaoh.

7. Тогда рабы фараоновы сказали ему: долго ли он будет мучить нас? отпусти сих людей, пусть они совершат служение Господу, Богу своему; неужели ты еще не видишь, что Египет гибнет?

УПО: І сказали раби фараона до нього: Аж доки цей буде нам пасткою? Відпусти цих людей, і нехай вони служать Господеві, Богові своєму. Чи ти ще не знаєш, що знищений Єгипет?

KJV: And Pharaoh's servants said unto him, How long shall this man be a snare unto us? let the men go, that they may serve the LORD their God: knowest thou not yet that Egypt is destroyed?

8. И возвратили Моисея и Аарона к фараону, и [фараон] сказал им: пойдите, совершите служение Господу, Богу вашему; кто же и кто пойдет?

УПО: І повернено Мойсея та Аарона до фараона, а він їм сказав: Ідіть, служіть Господеві, Богові вашому. Хто та хто піде?

KJV: And Moses and Aaron were brought again unto Pharaoh: and he said unto them, Go, serve the LORD your God: but who are they that shall go?

9. И сказал Моисей: пойдём с малолетними нашими и стариками нашими, с сыновьями нашими и дочерьми нашими, и с овцами нашими и с волами нашими пойдём, ибо у нас праздник Господу.

УПО: І відповів Мойсей: Ми підемо з молоддю нашою та з старими нашими, з синами нашими та з дочками нашими, з дрібною нашою худобою та з великою нашою худобою підемо, бо в нас свято Господнє.

KJV: And Moses said, We will go with our young and with our old, with our sons and with our daughters, with our flocks and with our herds will we go; for we must hold a feast unto the

LORD.

10. [Фараон] сказал им: пусть будет так, Господь с вами! я готов отпустить вас: но зачем с детьми? видите, у вас худое намерение!

УПО: А він відказав: Нехай буде так Господь із вами, як я відпущу вас і дітей ваших!... Та глядіть, бо щось лихе перед вами.

KJV: And he said unto them, Let the LORD be so with you, as I will let you go, and your little ones: look to it; for evil is before you.

11. нет: пойдите [одни] мужчины и совершите служение Господу, так как вы сего просили. И выгнали их от фараона.

УПО: Тож нехай ідуть самі чоловіки, та й служіть Господеві, бо того ви бажаєте. І вигнано їх від лица фараонового.

KJV: Not so: go now ye that are men, and serve the LORD; for that ye did desire. And they were driven out from Pharaoh's presence.

12. Тогда Господь сказал Моисею: простри руку твою на землю Египетскую, и пусть нападет саранча на землю Египетскую и поест всю траву земную [и] всё, что уцелело от града.

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Простягни свою руку на єгипетську землю сараною, і нехай вона найде на єгипетський край, і нехай поїсть усю земну траву, усе, що град позалишав.

KJV: And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand over the land of Egypt for the locusts, that they may come up upon the land of Egypt, and eat every herb of the land, even all that the hail hath left.

13. И простер Моисей жезл свой на землю Египетскую, и Господь навел на сию землю восточный ветер, [продолжавшийся] весь тот день и всю ночь. Настало утро, и восточный ветер нанес саранчу.

УПО: І простяг Мойсей свою палицю на єгипетську землю, і Господь навів східній вітер на землю, цілий день той і цілу ніч. Настав ранок, і східній вітер наніс сарани!

KJV: And Moses stretched forth his rod over the land of Egypt, and the LORD brought an east wind upon the land all that day, and all that night; and when it was morning, the east wind brought the locusts.

14. И напала саранча на всю землю Египетскую и легла по всей стране Египетской в

великом множестве: прежде не бывало такой саранчи, и после сего не будет такой;
УПО: І найшла сарана на всю єгипетську землю, і залягла в усім єгипетським краї, дуже багато! Перед нею не було такої сарани, як вона, і по ній не буде такої!

KJV: And the locust went up over all the land of Egypt, and rested in all the coasts of Egypt: very grievous were they; before them there were no such locusts as they, neither after them shall be such.

15. она покрыла лице всей земли, так что земли не было видно, и поела всю траву земную и все плоды древесные, уцелевшие от града, и не осталось никакой зелени ни на деревьях, ни на траве полевой во всей земле Египетской.

УПО: І покрила вона поверхню всієї землі, і потемніла земля! І поїла вона всю земну траву та весь плід дерева, що град позоставив. І не зосталось ніякої зелені ані на дереві, ані на польовій рослинності в усім єгипетським краї!

KJV: For they covered the face of the whole earth, so that the land was darkened; and they did eat every herb of the land, and all the fruit of the trees which the hail had left: and there remained not any green thing in the trees, or in the herbs of the field, through all the land of Egypt.

16. Фараон поспешно призвал Моисея и Аарона и сказал: согрешил я пред Господом, Богом вашим, и пред вами;

УПО: І поспішив фараон покликати Мойсея та Аарона, та й сказав: Згрішив я Господеві, Богові вашому, та вам!

KJV: Then Pharaoh called for Moses and Aaron in haste; and he said, I have sinned against the LORD your God, and against you.

17. теперь простите грех мой еще раз и помолитесь Господу Богу вашему, чтобы Он только отвратил от меня сию смерть.

УПО: А тепер пробач же мій гріх тільки цього разу, і помоліться до Господа, вашого Бога, і нехай тільки відверне від мене цю смерть!

KJV: Now therefore forgive, I pray thee, my sin only this once, and entreat the LORD your God, that he may take away from me this death only.

18. [Моисей] вышел от фараона и помолился Господу.

УПО: І він вийшов від фараона й молився до Господа.

KJV: And he went out from Pharaoh, and entreated the LORD.

19. И воздвигнул Господь с противной стороны западный весьма сильный ветер, и он понес саранчу и бросил ее в Чермное море: не осталось ни одной саранчи во всей стране Египетской.

УПО: І повернув Господь західній дуже сильний вітер назад, і він поніс сарану, та й укинув її до Червоного моря. Не позосталась жодна сарана в усім єгипетським краї.

KJV: And the LORD turned a mighty strong west wind, which took away the locusts, and cast them into the Red sea; there remained not one locust in all the coasts of Egypt.

20. Но Господь ожесточил сердце фараона, и он не отпустил сынов Израилевых.

УПО: Та Господь учинив запеклим фараонове серце, і він знов не відпустив Ізраїлевих синів.

KJV: But the LORD hardened Pharaoh's heart, so that he would not let the children of Israel go.

21. И сказал Господь Моисею: прости руку твою к небу, и будет тьма на земле Египетской, осязаемая тьма.

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Простягни свою руку до Неба, і станеться темрява на єгипетській землі, і нехай буде темрява, щоб відчули її.

KJV: And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, even darkness which may be felt.

22. Моисей простер руку свою к небу, и была густая тьма по всей земле Египетской три дня;

УПО: І простяг Мойсей свою руку до неба, і сталася густа темрява по всій єгипетській землі три дні.

KJV: And Moses stretched forth his hand toward heaven; and there was a thick darkness in all the land of Egypt three days:

23. не видели друг друга, и никто не вставал с места своего три дня; у всех же сынов Израилевых был свет в жилищах их.

УПО: Не бачили один одного, і ніхто не вставав з свого місця три дні! А Ізраїлевим синам було світло в їхніх садибах.

KJV: They saw not one another, neither rose any from his place for three days: but all the children of Israel had light in their dwellings.

24. Фараон призвал Моисея и сказал: пойдите, совершите служение Господу, пусть только останется мелкий и крупный скот ваш, а дети ваши пусть идут с вами.

УПО: І покликав фараон Мойсея, та й сказав: Ідіть, служіть Господеві! Тільки дрібна ваша худоба та ваша худоба велика нехай позостанеться. Також дівора ваша нехай іде з вами!

KJV: And Pharaoh called unto Moses, and said, Go ye, serve the LORD; only let your flocks and your herds be stayed: let your little ones also go with you.

25. Но Моисей сказал: дай также в руки наши жертвы и всесожжения, чтобы принести Господу Богу нашему;

УПО: Та Мойсей відказав: Дай в наші руки також жертви та цілопалення, і ми спорядимо жертву Господеві, Богові нашому.

KJV: And Moses said, Thou must give us also sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice unto the LORD our God.

26. пусть пойдут и стада наши с нами, не останетсЯ ни копыта; ибо из них мы возьмем на жертву Господу, Богу нашему; но доколе не придем туда, мы не знаем, что принести в жертву Господу.

УПО: І також худоба наша піде з нами, не зостанеться ані копита, бо з нього ми візьмемо на служення Господеві, Богові нашому. Бо ми не знаємо, поки прибудемо туди, чим будемо служити Господеві.

KJV: Our cattle also shall go with us; there shall not an hoof be left behind; for thereof must we take to serve the LORD our God; and we know not with what we must serve the LORD, until we come thither.

27. И ожесточил Господь сердце фараона, и он не захотел отпустить их.

УПО: І вчинив запеклим Господь фараонове серце, і він не хотів відпустити їх.

KJV: But the LORD hardened Pharaoh's heart, and he would not let them go.

28. И сказал ему фараон: пойдИ от меня; берегись, не являйся более пред лице мое; в тот день, когда ты увидишь лице мое, умрешь.

УПО: І сказав йому фараон: Іди від мене! Стережися, щоб ти не бачив більше лица мого, бо того дня, коли побачиш лице моє, ти помреш!

KJV: And Pharaoh said unto him, Get thee from me, take heed to thyself, see my face no more; for in that day thou seest my face thou shalt die.

29. И сказал Моисей: как сказал ты, так и будет; я не увижу более лица твоего.

УПО: А Мойсей відказав: Так сказав ти... Я більш уже не побачу лица твого!

KJV: And Moses said, Thou hast spoken well, I will see thy face again no more.